

ECONOMIA

MEDALLA PRESIDENT MACIÀ

El periodista adrianenc Joaquim Perramon i Palmada ha vist recompensada tota una vida dedicada al periodisme econòmic amb la concessió d'una medalla President Macià. El pròxim 2 de juliol, el president

de la Generalitat, Jordi Pujol, la hi entregará personalment en un acte al qual Perramon parlarà en representació dels 41 guardonats —35 persones i sis empreses—. La medalla President Macià s'a-

torga a aquelles persones que han destacat per la seva dedicació, constància i esperit d'iniciativa en la seva actuació laboral. Joaquim Perramon ha rebut la notícia amb molt entusiasme

JOAQUIM PERRAMON. Periodista econòmic que ha estat guardonat amb una medalla President Macià

«La feina ha donat sentit a la meua vida»

SARA MUÑOZ

■ **Sant Adrià de Besòs.**— Què significa aquest premi per a vostè? —«Estic molt content per la concessió de la medalla, igual que els altres amics i empreses als quals els l'han concedit. En els darrers dies, m'han arribat moltíssimes felicitacions de tot arreu.» —Vostè sap més que ningú què representa dedicar tota una vida al treball.

—«A la vida s'han de tenir ideals. Per exemple, un ideal que pot donar sentit a la teua vida, compartit amb altres coses, és el treball. Llavors és quan es converteix en vocació. Quan un té il·lusió pel treball, sent que dedicar-li tota una vida té molt de sentit. A la meua vida, la feina no només m'ha permès sobreviure sinó també fer una tasca social, que ha estat un benefici per al progrés de la societat.»

—Com recorda els seus inicis de periodista?

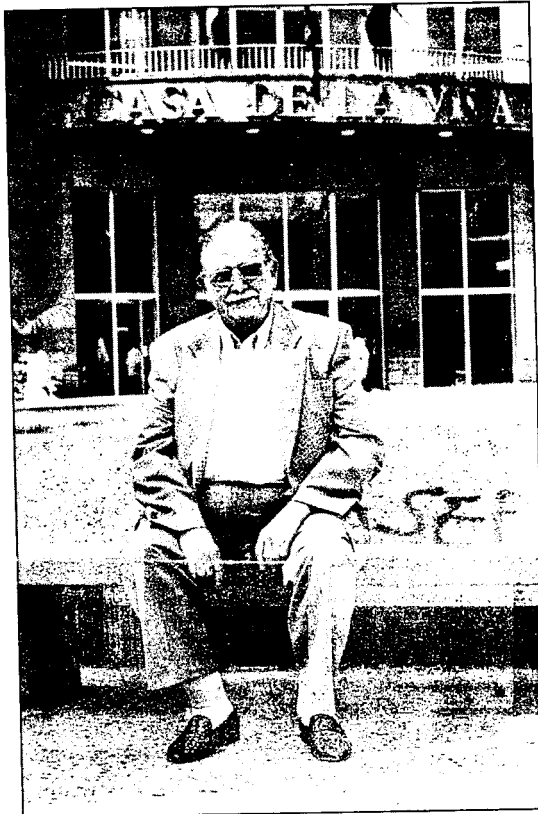
—«Vaig estudiar a l'Escola Oficial de Periodisme. Als anys cinquanta vaig començar a treballar al *Diari de Barcelona* amb dedicació completa i tenia pluriocupació perquè compaginava la tasca de periodista amb la feina a l'Ajuntament de Sant Adrià, on vaig treballar durant quaranta anys. Més tard, em vaig dedicar exclusivament al periodisme.»

—Els seus primers textos, però, no eren d'economia.

—«Sempre m'havia agradat l'economia i llegia molts textos que hi tenien relació. Vaig ser bastant autodidacta i em vaig preocupar d'estudiar economia i d'autoformentar-me. Al *Diari de Barcelona*, el primer que em van encarregar va ser una necrològica i després feia peus de foto. La primera secció en la qual vaig treballar va ser la d'Internacional i, en concret, em dedicava a l'Orient Mitjà. Ja en aquella època s'obria el diari amb la temàtica internacional, perquè a la secció de Nacional no acostumava a passar res. D'aquí vaig passar a Nacional, secció on, per primer cop, vaig agafar la responsabilitat de coordinar-la.»

—I llavors va arribar el salt a la secció d'Economia.

—«El que llavors era redactor en cap d'Economia, el senyor Pa-

El periodista econòmic Joaquim Perramon, davant l'ajuntament de Sant Adrià, on va treballar prop de quaranta anys. Foto: S.M.

drós, es va jubilar. Vaig entrar en aquesta secció perquè en aquell moment jo era l'únic redactor al *Diari de Barcelona* que podia fer un comentari de la Borsa. No tinc la llicenciatura d'Econòmiques però en canvi sempre he tingut aquesta vocació. Aquests van ser els meus inicis a la secció d'Economia i Finances.»

—Arriba l'any 1976, data de fundació de l'*Avui*, i es decideix a protagonitzar un canvi.

—«Efectivament, però em va costar molt. Jo no volia marxar del *Diari de Barcelona*, ja que hi

treballava molt a gust. Els fundadors del *Diari de Barcelona* eren de la branca democràtica i catalanista. Quan es va fundar l'*Avui*, hi havia gent important del *Diari de Barcelona*. Els preocupava molt el tema de la Borsa, perquè sempre ha tingut molt de ganxo, i em van demanar que m'hi incorporés.»

—Per tant, vostè pot presumir de ser cofundador de l'*Avui*?

—«És veritat. Jo vaig formar part del nucli de la redacció fundadora. De fet, jo portava la responsabilitat de tota la secció d'E-

conomia. Vaig tenir la sort de poder comptar amb la col·laboració de diversos joves que havien acabat la carrera d'Econòmiques a Bellaterra i que ara estan publicant articles als diaris més importants del país. Jo cobria qualsevol vacant temporal i coordinava la secció.»

—També va fundar l'Associació de Periodistes d'Informació Econòmica de Catalunya.

—«A Madrid ja hi havia l'APIE, però vam voler crear el nostre propi òrgan i així vam crear l'APIEC. És una associació fundada amb un únic objectiu didàctic. Avui dia encara sóc el president honorari de l'APIEC.»

Un abans i un després

—Com ha evolucionat la secció d'Economia dels diaris?

—«A partir de la democràcia, ha patit una evolució total. Abans, durant l'època franquista, la secció era molt tancada. La informació de les empreses era pràcticament secreta. No et donaven sempre les xifres de venda. A les pèrdues, per exemple, gairebé mai ni tenies accés. Una vegada vaig quedar molt sorprès a Londres, quan, en un informe trimestral, vaig veure que la Coca Cola havia tingut pèrdues. A l'Estat Espanyol, això era impossible. Era la història de les dues comptabilitats: l'oficial i la de veritat. Amb la democràcia, va arribar una explosió d'informació econòmica i les redaccions van començar a omplir-se de gent. La informació econòmica que es dona ara no té res a veure amb la que es donava abans. Ara, els periodistes tenim accés a molts òrgans, com el registre mercantil, que et faciliten determinada informació.»

—Vol dir que el periodisme actual és més senzill?

—«No és més senzill, però el canvi és impressionant. Ara es fan més entrevistes, s'ha de sortir més al carrer, has d'anar a buscar l'evolució de l'economia i això no es troba als manuals. Has d'arrossegar algú pel carrer cada dia. És més difícil trobar els periodistes a la redacció perquè es mouen molt. Hi ha moltes fonts que opinen i requereixen molta gent que els segueixin i es mouguin.»

«Els periodistes hem ampliat la cultura econòmica del país»

S.M.

■ La importància que actualment donen els diaris a la secció d'Economia, es pot equiparar a les altres seccions?

—«Ara per ara, la política i els esports han pujat molt, però la secció d'Economia ha estat la que ha tingut un creixement més destacat i ja s'ha convertit en una de les més importants.»

—Els ciutadans hi entenen, d'economia?

—«La secció d'Economia ha de ser mixta, en el sentit que hi ha d'haver articles per a la gent que hi entén i textos per aquells que no saben economia. Moltes per-

sones diuen que no hi ha manera d'entendre el que escrivim, però els periodistes hem fet un gran esforç per suprimir els tecnicismes i utilitzar un vocabulari econòmic adient, que la gent l'entengui. Hi ha un gran percentatge d'informació elaborada perquè la compregui tothom.»

—Els periodistes han contribuït a canviar la cultura econòmica del país?

—«La cultura econòmica ha pujat considerablement de nivell i una gran part del mèrit el tenim els periodistes. Per exemple, en el tema de les inversions, qualsevol senyor o senyora va a un

banc i és capaç de discutir quin tipus de comissió li apliquen, sap què és el deute o un fons d'inversió. Això abans era impensable. La premsa econòmica ha contribuït en aquest sentit.»

—Parlem de Sant Adrià. Quins aspectes destacaria si li encarregessin un article sobre la política econòmica que se segueix a la ciutat?

—«Jo diria que l'economia pública en un poble o una ciutat és l'Ajuntament i, per tant, depèn d'uns pressupostos. Des de la democràcia, els ajuntaments, en entrar en l'estat del benestar, s'han hagut de preocupar d'una sèrie

de despeses que abans no existien. Això ha provocat una elevació dels pressupostos bestial. La despesa ha estat tan excessiva que ha provocat un important déficit. El model econòmic de l'Ajuntament de Sant Adrià no és diferència del de Badalona i el de Santa Coloma. Tots tres ajuntaments, econòmicament parlant, estan molt malament i avui, tal com estan les coses, haurien de racionalitzar més les despeses. Els ajuntaments necessiten més fonts d'ingrés i s'haurien de repartir millor les rendes públiques. S'ha de mirar de no malgastar i pensar en els recursos que un té.»